

forholdsviis hæderlig Haandtering, men det er der naturligvis meget delte Meninger om, og det vil vistnok være vanskeligt i dette Ting at faa Tilslutning til en saadan Opfattelse. Men selv om der altsaa skal fastsættes Straffebestemmelser, forekommer det mig dog, at de her foreslaaede er temmelig skrappe. Ikke blot skal man betale en meget høj Bøde alene for at færdes paa forbudt Jagtterritorium med Bøsse og Hund, men man skal ogsaa betale en høj Ekstrabøde for hvert enkelt Dyr, man skyder dér. Jeg synes f. Eks., det er ret urimeligt, at man skal betale en saadan Ekstrabøde for at skyde en Ræv paa forbudt Jagtgrund; det er jo muligt, at man gør Manden en Tjeneste derved, og i alt Fald gør man Samfundet som Helhed en Tjeneste derved, hvilket turde være en i nogen Grad formildende Omstændighed.

Vi fra vor Side kan ikke tiltræde Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger, fordi det, som er Hovedprincippet for os i hele denne Lovgivning ikke har vundet den Tilslutning, som vi ærlig talt oprindeligt havde nogen Grund til at haabe. Hovedprincippet for os er, at Jagtretten og Brugsretten forenes, saa at den, som har Brugsretten til Jorden, ogsaa har Jagtretten paa den paagældende Grund. For store Dele af Landet betyder det maaske ikke saa meget, men for enkelte endda ret udstrakte Egenes Vedkommende vilde det have overordentlig stor Betydning, om denne Bestemmelse kunde gennemføres. Det vilde have overordentlig stor Betydning, idet det vilde skabe den Beskyttelse for mange smaa Jordbrugere, som de nu trænger til, naar de bogstavelig talt ædes op af Godsejerens Vildt. Man indfører ganske vist i Lovforslagets § 9 den Bestemmelse, at de, der generes af Godsejerens Vildt, kan faa Erstatning, ja, de kan endogsaa faa fuld Erstatning, men der er jo det ved det, at fuld Erstatning i denne Forbindelse bliver et uhyre elastisk Begreb. Det vil desuden kun blive rent undtagelsesvis, at de kræver Erstatning, da det aldrig vil være morsomt for dem at udsætte sig for at komme til at leve paa Krigsfod med Godsejeren, og det vil de ganske naturligt komme til, naar de skal sætte ham Stolen

for Døren ved at komme og kræve fuld Erstatning for den Fortræd, hans Vildt har forvoldt dem. Derfor har denne Bestemmelse til syvende og sidst ikke saa stor Værdi, som man er tilbøjelig til at tillægge den, men rent bortset herfra vil det jo være en Ærgrelse at skulle finde sig i at se de smaa Afrøder, man har paa disse Smaalodder, ædes op og delvis ødelægges af Godsejerens Vildt, selv om man faar nogen Erstatning derfor.

Vi betragter, som sagt, Foreningen af Jagtretten og Brugsretten som et Hovedkrav, og naar vi ikke kan opnaa en Indrømmelse paa dette Punkt, kan vi meget vanskeligt slutte os til Lovforslaget, selv om det paa enkelte Punkter indeholder visse Fremskridt, som ogsaa vi anerkender. Om Enkelthederne i Lovforslaget skal jeg ikke sige meget, netop paa Grund af, at vor Stilling er den, jeg her har nævnt. Kun skal jeg sige, at det glæder mig at se, at Fredningstiderne udvides for visse Vildtarters Vedkommende. Navnlig glæder det mig, at man i Folketingsudvalget er enedes om at udvide Fredningstiden — ogsaa udover det, der oprindeligt var foreslaaet — for Svømmeønder. Det har hvert Aar ærgret mig at se den Andejagt, som begynder først paa Sommeren, og som for mig er et Stykke Barbari, denne Jagt baade paa Moderønder og lige udrugede Ællinger. Ogsaa Natjagten Afskaffelse maa vel betragtes som et Fremskridt, selv om Natjagten sikkert aldrig har været til saa stor Fortræd eller Ulempe, som man er tilbøjelig til at mene. Men paa den anden Side er der ogsaa Tilbageskridt i Lovforslaget, i hvert Fald Bestemmelser, som jeg tillader mig at betegne som Tilbageskridt. F. Eks. er det et Tilbageskridt, at man nu lægger et Fredningsbælte langs med Kysterne. Det glæder mig, at Folketingsudvalget har faaet det nedsat fra de oprindeligt foreslaaede 100 m til 50 m, og det glæder mig yderligere, at Bestemmelserne lempes ved den Fortolkning, den højtærede Landbrugsminister giver den, nemlig at det ikke er forbudt at skyde ind over dette Bælte, men kun forbudt at færdes der med Baad; det er blot lidt vanskeligt at begribe, hvordan man skal faa fat i det Vildt, man skyder, naar man ikke maa komme der med Baad og